

# Veľká atrakcia: Vyvýšený Ježiš.

REUBEN ARCHER TORREY—1856-1928

---

*A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe. Ján 12,32*

---

Nedávno na pozvánke na jedno nedeľné večerné zhromaždenie v jednom z našich amerických miest, bolo uvedené, že tam budú tri atrakcie: vysoko kvalitné filmové premietanie, populárny gospelový pianista a jeho manželka, doprevádzaní dobre známou primadonou. Je to prekvapujúce, že neobyčajne obdarovaný a populárny kazateľ, alebo jeho propagačná komisia, si myslí, že evanjelium Syna Božieho ako keby stratilo moc pritiahnúť, takže musí byť podoprené výberom z veľmi pochybnej opery, nasledovanej profesionálnou opernou speváčkou, ako doplnkovou atrakciou, ktorá má pomôcť ukrižovanému a teraz oslávenému Spasiteľovi a Pánovi.

Tento traktát ma prinútil zamyslieť sa nad tým, čím sú ľudia dnes a aj v minulosti tak veľmi priťahovaní? Zrazu som si spomenul na text obsahujúci Božiu odpoveď na túto otázku: „A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“ Nič iné nepriťahuje tak ako povýšený Kristus. Filmy môžu na čas pritiahnúť zástup mladých chlapcov a dievčat s prázdnyimi hlavami a srdcami a dokonca aj ľudí strednej generácie bez rozumu alebo morálky, ale nič nedokáže pritiahnúť a udržať si mužov a ženy, ktorí sú hodní iba povýšeného Ježiša Krista. Devätnásť storočí kresťanskej histórie dokazuje Ježišovu moc pritiahnúť, keď je človeku prezentovaný správne. Niekoľkokrát som videl tvrdenie tohto textu o zázračnej, priťahujúcej moci povýšeného Ježiša krásne overené.

V Londýne som videl veľkú sálu Royal Albert Hall naplnenú, ba dokonca natrieskanú, dva po sebe idúce mesiace, šesť poobedí a večerov každý týždeň, a niekedy sa museli toľkí otočiť a ísť preč, pretože sa nedostali dnu, napriek tomu, že v sále sa dá usadiť 10 000 ľudí a ďalších 2000 môže stáť v kupole. V prvý večer týchto stretnutí ešte pred tým ako sa začal program prišiel ku mne jeden z najznámejších reportérov v Londýne a pýta sa:

„Prenajali ste si túto budovu na dva po sebe idúce mesiace?“ „Áno.“ „A očakávate, že sa naplní každý deň?“ „Áno.“ „Prečo?“ povedal, „nikto sa nikdy ani nepokúsil organizovať tu

stretnutia niejakého druhu ani po dva po sebe idúce týždne. Ani sám Gladstone nedokázal naplniť túto sálu po dva týždne. A vy vážne čakáte, že bude naplnená dva mesiace?“ „Príďte a presvedčíte,“ odpovedal som mu. A on prišiel a presvedčil sa.

Posledný večer, keď bolo miesto maximálne natrieskané a mnohí ďalší kričali vonku, aby boli vpustení, on znovu prišiel ku mne a povedal som mu: „Bola sála naplnená?“ Usmial sa a odpovedal: „Bola.“ Ale čo ju naplnilo? Žiadna show na zemi by ju nedokázala naplniť raz denne po niekoľko po sebe nasledujúcich dní. Kazateľ nebol žiadny výnimočný rečník. Nebol vtipný a nepokúšal by sa o to, ani keby musel. Tlač stále poukazovala na to, že nie je rečníkom, ale davy prichádzali a prichádzali a prichádzali. Či pršalo, či bolo krásne, valili sa do sály, alebo stáli vonku, často v lejaku s márnou nádejou, že sa dostanú dovnútra. ČO ICH PRÍTAHOVALO? Povýšený Kristus, kázaný a spievaný v moci Ducha Svätého, ktorý bol daný ako odpoveď na modlitby 40 000 ľudí roztrúsených po celej Zemi.

V Liverpoole, v sále Tournament Hall, do ktorej by sa malo pomestiť 20 000 ľudí, ale v skutočnosti si v nej pohodlne mohlo sadnúť len 12 500 ľudí, ktorá stála v ťažko dostupnej časti mesta niekoľko blokov od najbližšieho cestovného ťahu a asi pol míle od všetkých bežných cestovných ťahov, bývala naplnená večer, čo večer po 3 mesiace. Posledný večer o 19,00 vošlo do budovy 15 000 ľudí a potom ju vyprázdnilo a vošlo ďalších 15 000, ktorí trpezlivo vyčkávali vonku. 30 000 ľudí bolo pritiahnutých jediný večer! Kým? Nie kazateľom, nie spevákom, ale Tým, ktorý povedal pred 1900 rokmi: „A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“

### **Presný zmysel textu**

#### **Pozrime sa na presný zmysel textu.**

Po prvé, si všimnime, kto tu hovorí a za akých okolností. Rozprával tu náš Pán Ježiš. Nie Kristus v ľudskej predstavivosti, ale reálny Kristus, Kristus, ktorý je skutočným historickým faktom. Nie Kristus sentimentálnej fantázie Márie Baker Eddy, ani mystických predstáv pani Besant, ale Kristus skutočnosti, ktorý tu žil medzi ľuďmi a oni ho videli, počuli a dotýkali sa ho. Kristus, ktorý mal čoskoro umrieť naozajstnou smrťou, aby zachránil naozajstných hriešnikov z reálneho pekla, pre reálne nebo.

Okolnosti boli takéto. Určití Gréci, ktorí išli oslavovať židovský sviatok, prišli k apoštolovi Filipovi a povedali: „Chceme vidieť Ježiša!“ (J 12:21). Filip išiel za Andrejom a povedal mu, o čo ho títo Gréci práve požiadali. Potom to obaja šli oznámiť Ježišovi. Vo výkriku srdca- „chceme vidieť Ježiša,“ náš Pán rozpoznal túžbu univerzálneho srdca, srdca Gréka tak isto ako aj Žida, túžbu po naplňujúcom Spasiteľovi. Gréci mali svojich filozofov

a mudrcov, tých najväčších akých svet poznal- Sokrates, Platón, Epiktetus, Epimedes, a mnoho ďalších, ktorí mohli byť považovaní za spasiteľov a uspokojovateľov, ale nespasili a neuspokojili. Gréci kričali: „Chceme vidieť Ježiša.“ V ich dychtivom príchode Ježiš uvidel milióny všetkých národov, ktoré sa k nemu zhŕknu, keďže bol ukrižovaný ako univerzálny Spasiteľ, ktorý napĺňa potreby celého ľudstva, a preto volal: „A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“

Po druhé si všimnime slová: „keď budem povýšený.“ O čom Ježiš hovorí? Ďalší verš odpovedá na túto otázku: „To povedal, aby označil, akou smrťou mal umrieť.“ Ježiš poukazuje na svoje povýšenie na kríži, na smrť Spasiteľa pykajúceho za celé ľudstvo. Tento verš je často citovaný, akoby znamenal, že ak vyvýšime Krista v našom kázaní, tak pritiahne ľudí. To je pravda a je to na plač, že práve Jeho v našich kázaniach viac nevyzdvihujeme a ak by sme to robili, pritiahli by sme oveľa viac ľudí, ale to nie je to, na čo tu náš Pán myslel. Toto povýšenie jasne nepoukazuje na jeho povýšenie nepriateľmi na kríži, na vystavenie Ho v hroznej hanbe a mučenickej smrti. To, čo priťahuje, je ukrižovaný Ježiš. Ukrižovaný Ježiš napĺňa najhlbšie potreby srdca celého ľudstva. To je pykajúci Spasiteľ, Spasiteľ, ktorý svojou smrťou pyká za hriechy ľudí a tak ich zachraňuje z hnevu nekonečne svätého Boha, ktorý napĺňa potreby ľudí, a tak priťahuje všetkých, lebo všetci sú hriešnici. Kážte akéhokoľvek Krista len nie toho ukrižovaného a nebude to priťahovať na dlho.

Unitarianizmus (popiera božstvo Ježiša Krista a Ducha Svätého, pozn. prekl.) nepriťahuje ľudí. Unitárske zbory sa rodia len na to, aby zomreli. Nové Anglicko je posypané ich mŕtvymi pozostatkami. Mnohé z ich služieb boli medzi tými intelektuálne najbrilantnejšími, aké naša krajina poznala, ale ich zbory s učenými a vynikajúcimi kazateľmi umierajú, umierajú, a umierajú. Prečo? Pretože unitári prezentujú evanjelium bez odčisňujúcej krvi, a pretože Ježiš povedal a aj história to dokázala, že „ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“

Nešťastne nazývaná *Kresťanská veda*, keďže už bolo viac krát pravdivo poznamenané, že nie je ani kresťanská, ani vedecká, priťahuje zástupy mužov a žien určitého typu, mužov a ženy, ktorí si majú, alebo si predstavujú, že majú fyzické choroby, a ktorí budú robiť čokoľvek akokoľvek absurdné, čo im sľúbi uvoľnenie reálnych alebo vymyslených bolestí. Taktiež priťahuje zástupy, ktoré si chcú predstavovať, že majú náboženstvo bez toho, aby platili cenu skutočného náboženstva, ako napr. pravá láska, reálne sebaobetovanie, alebo drahý súcitiť. Ale *Kresťanská veda* neláka všetkých ľudí, to znamená ľudí všetkých typov, tried a pomerov. Fakticky väčšinou vôbec nepriťahuje mužov, ale ženy a údajní muži sú väčšinou ženy v nohaviciach a muži, ktorí vidia ľahký spôsob zabezpečenia života v ťažení

z dôverčivosti nešťastných žien. Nie, evanjelium bez krvi, evanjelium s Kristom ale nie s Kristom vyvýšeným na kríži, nenapĺňa všeobecné potreby ľudí a tak nepríťahuje všetkých.

V kongregacionalizme sa v posledných rokoch objavili náznaky unitarianizmu. Napriek tomu, že na vlastné oči videli neustály rozklad a smrť unitarianizmu, kongregacionalizmus do veľkej miery vyradil odčisňujúcu krv zo svojej teológie a následne sa rúti hlavou proti múru.

Ich kedysi veľká a uznávaná škola Andover Seminary, stále veľká, čo sa týka dotácii ktoré vkladá do ortodoxného biblického učenia, ale na ktorej nesvedomíť učiteľia „teológie bez Ježišovej krvi“ slobodne rozširujú svoje odsúdeniahodné herézy, na ktorej si ešte stále rozširuje vzdelanie mnoho profesorov. Na ich minuloročných promóciách promovali traja ľudia, jeden Japonec, jeden Ind a jeden Američan.

Teológia, ktorá nemá ukrižovaného Spasiteľa a pykajúcu krv, nebude prítahovať. Nenapĺňa to našu potrebu. Nie, v žiadnom prípade. Slová nášho Pána sú stále pravdivé: „A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“

Po tretie, neprehliadnime slová: „pritiahnem všetkých k sebe.“ Znamená „všetkých“ každého individuálneho človeka, alebo ľudí zo všetkých národov? Chcel Ježiš povedať, že každý muž a každá žena, ktorí žili na tejto zemi, by mali byť pritiahnutí k nemu, alebo že ľudia zo všetkých národov budú k Nemu pritiahnutí? Kontext nám odpovedá na túto otázku. Gréci, ako sme už spomenuli, prišli k apoštolovi Filipovi, a povedali: „Chceme vidieť Ježiša!“, a Filip šiel za Andrejom, a potom to obaja povedali Ježišovi. Služba nášho Pána na tejto zemi bola zameraná len na Židov. V príchode týchto Grékov krátko pred jeho smrťou, Kristus uvidel predzvesť prichádzajúcich dní, keď bola bariéra medzi Židmi a Grékmi zlomená skrze Jeho smrť na kríži a všetky národy dostali šancu rovnakú ako Židia, keď ľudia všetkých národností začali byť k nemu prítahovaní Jeho zástupnou krvou. Ježiš nepovedal, že pritiahne každého jednotlivca, ale každý národ: Grékov tak isto ako Židov, Rimanov, Skítov, Francúzov, Angličanov, Nemcov, Japoncov, Američanov, a všetkých ostatných. On je univerzálnym Spasiteľom a pravé kresťanstvo je tiež univerzálne.

Islam, budhizmus, konfucionizmus, a všetky ostatné náboženstvá okrem kresťanstva, napĺňajú potreby človeka len obmedzene. Avšak kresťanstvo s jeho ukrižovaným Spasiteľom ako svojím centrom je univerzálne a dokáže naplniť potreby celého ľudstva. Uspokojuje potreby Európanov aj Ázijcov, západu aj orientu, Indiánov aj černocho. A preto náš Pán hovorí: „A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“

Na Zemi zatiaľ nebol nájdený žiadny národ, ktorému by kresťanstvo nemalo čo ponúknuť, ktorého najhlbšiu potrebu by ukrižovaný Kristus nedokázal naplniť. Pred mnohými

rokmi, keď významný anglický vedec, Charles Darwin, prišiel do kontaktu s Terre del Fuegánmi a ich neprehliadnuteľnou degradáciou, verejne vyhlásil, že tu je národ, ktorému je zbytočné posielat' misionárov, lebo evanjelium nemôže pre nich nič urobiť. Ale odvážni Boží muži tam predsa odišli a priniesli im evanjelium v moci Ducha Svätého a ukázali, že evanjelium bolo tým, čo Terre del Fueganci potrebovali. Výsledky boli také zarážajúce, že Charles Darwin verejne pripustil svoj omyl a začal túto službu pravidelne finančne podporovať.

Evanjelium, ktoré má vo svojom centre ukrižovaného Krista, naplňa potreby ľudí všetkých tried, pomerov, a rás. Naplňa potrebu milionára aj chudáka, potrebu veľkého vedca ako Jamesa D. Dana, potrebu muža aj ženy, tých ktorí nevedia ani čítať ani písať. Uspokojuje potrebu kráľa na tróne, aj pracovníka v kanále. Na vlastné oči som videl mužov vysokých spoločenských vrstiev a slúžky, dekanov a mužov, ktorí sotva vedeli čítať, väzňov vo väzení, a vodcov morálneho polepšovania, brilantných právnikov a prostých tvrdo pracujúcich ľudí, ako sa dostali pod vplyv atraktivity evanjelia a boli jeho silou spasení. Ale to sa stalo len kvôli tomu, že som postavil ako centrum svojho kázania „ukrižovaného Krista“ a jeho zástupné dielo.

Po štvrté sa zamyslime nad spojením „k sebe“. „A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“ To neznamená pritiahnuť k nejakému vierovyznaniu, alebo vierouke, ktorá by hovorila, že Ježiš priťahuje ľudí, ale k Osobe, k Nemu samému. On je tým, čo potrebujeme; Osoba, samotný Ježiš. Tak ako raz povedal: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení ja vám dám odpočinutie“ (Mt 11,28). Kréda a vyznania viery majú svoje miesto a veľkú hodnotu. Organizovaná cirkev má veľkú hodnotu. Je to nepostrádateľná a najdôležitejšia organizácia v dnešnom svete. Spoločnosť by sa bez nej čoskoro utrápila a úplne zničila. My všetci máme vážnu povinnosť voči Bohu a voči naším blíznym podporovať cirkev a patriť k nej, ale kréda a vierovyznania nedokážu spasiť. Cirkev nedokáže spasiť. Jedine Božská osoba dokáže spasiť; Ježiš Kristus, len On. Preto hovorí: „A ja, keď budem povýšený, pritiahnem všetkých k sebe.“

## **Prečo na kríži vyvýšený Kristus priťahuje všetkých ku sebe.**

Prečo na kríži vyvýšený a ukrižovaný Kristus priťahuje všetkých ku sebe? Existujú na to dva dôvody.

*Po prvé, ukrižovaný Kristus priťahuje všetkých k sebe, lebo ukrižovaný Kristus naplňuje prvotnú, najhlbšiu, najväčšiu a najzákladnejšiu potrebu človeka. Čo je prvotná, najhlbšia, najväčšia a najzákladnejšia potreba človeka? Potreba Záchrancu? Záchrancu z čoho? Tým najdôležitejším, čo potrebujeme a čo určuje všetko ostatné, je Záchranca z viny hriechu. Každý človek každej rasy zhrešil. Tak ako to Pavol píše v Rímskym 3,22-23: „Lebo niet rozdielu: Všetci zhrešili a nemajú slávy Božej.“ V tomto nie je žiadny rozdiel medzi Angličanom a Nemcom, Američanom a Japoncom, alebo Európanom a Ázijcom. „Niet rozdielu: Všetci zhrešili a nemajú slávy Božej.“*

Každý človek z každého národa zhrešil. „Niet rozdielu“, čo sa tohto týka. A každý človek sa bude musieť zodpovedať za svoj hriech nekonečne svätému Bohu celého sveta. Preto všetci potrebujeme Spasiteľa, ktorý by bol schopný svojou zástupnou smrťou odpykať za naše hriechy, tým ich prikryť a zmieriť nás so svätým Bohom, oslobodiť nás z Jeho hrozného hnevu a preniesť nás do slávneho svetla jeho priazne. Povýšený Ježiš je tým jediným zástupným Spasiteľom na svete. On jediný bol súčasne Bohom aj človekom. On jediný je schopný odpykať za hriech. A On to urobil dokonale. Boh to prijal, čo dosvedčil tým, že ho vzkriesil z mŕtvych. Náš Pán Ježiš skutočne naplňuje našu potrebu. On naozaj uspokojuje prvotnú, najväčšiu, najhlbšiu a najzákladnejšiu potrebu každého človeka, On sám.

V celom vesmíre nie je iné náboženstvo len kresťanstvo, ktoré ponúka zmierujúceho Spasiteľa. Islam ponúka Mohameda, „proroka“, učiteľa, ale nie Spasiteľa. Budhizmus zase Budhu, ktorý sa považuje pri najmenšom za úžasného učiteľa, „Svetlo Ázie“, ale nemá Spasiteľa. Konfucionizmus má Konfucia, obdivuhodného učiteľa ďaleko predchádzajúceho svoju dobu, ale nie zmierujúceho Spasiteľa. Žiadne iné náboženstvo neponúka zmierujúceho Spasiteľa, alebo nejaké reálne zmierenie, len kresťanstvo. Toto je základný bod, v ktorom sa kresťanstvo odlišuje od všetkých náboženstiev na svete, avšak niektorí bláznivi kazatelia sa snažia eliminovať z kresťanstva práve to, v čom sa tak podstatne odlišuje od všetkých ostatných náboženstiev. Ale tak oslabené kresťanstvo nebude schopné odpovedať na potreby ľudí a nebude ich ani priťahovať. Nikdy to tak nebolo a nikdy ani nebude.

Biblia a história sú v tejto otázke za jedno. Ježiš Kristus sám seba povýšil na kríži, aby nás vykúpil spod kliatby zákona tým, „že sám sa stal kliatbou, zlorečenstvom za nás.“ „Kristus nás vykúpil spod zlorečenstva zákona tým, že sám sa stal zlorečenstvom za nás. Lebo je napísané: zlorečený každý, kto visí na dreve...“ (G 3:13). Ľudia vedia o svojej potrebe. Môžu sa pokúšať zabudnúť na ňu, môžu ju popierať, pokúšať sa utlmiť to, že ju vôbec vnímajú, či už opilstvom, rozpustilým životom, bezhlavým hľadaním potešenia, naháňaním peňazí, alebo počúvaním falošných kazateľov kázucich z akože pravoverných

kazateľní. Ako napr. jeden v tomto meste, ktorí nedávno prehlásil, že „staré chápanie hriechu rýchlo vyprcháva“ a pridal: „to je zmena k dobrému a nie ku zlému.“ Taktiež hovoril o „fiktívnych a umelých hriechoch“ ako napr. „hriech nevery“ . Potom pokračoval a povedal: „v tomto s Kristom súhlasíme,“ zjavne nevediac o Biblii ani toľko, že práve sám Ježiš povedal v Jánovi 16:8-9: „A keď príde, poučí svet: o hriechu a o spravodlivosti a o súde; o hriechu, že neveria vo mňa;...“ Ale napriek všetkým našim pokusom či už utlmiť, otupiť, alebo umlčať naše vnímanie hriechu, všetci máme toto vedomie viny pred svätým Bohom, a tak ako Banquov duch (**Banquo's Ghost** ) ani ono nezmizne. Nič nedá trvalý pokoj nečistému svedomiu, len zmierujúca krv Ježiša Krista. A preto vyvýšený Kristus priťahuje všetkých k sebe, a dokonca aj hanební kazatelia ako ten, ktorého som práve spomenul, občas prichádzajú k rozumu a utiekajú sa ku skutočnému Kristovi, Kristovi ukrižovanému. Áno, Ježiš, jedine Ježiš, Ježiš vyvýšený na kríži, Ježiš ukrižovaný za naše hriechy, plne pykajúci za naše viny, On a jedine On je schopný naplniť najhlbšiu potrebu všetkých nás, a preto Jeho kríž priťahuje k nemu všetkých. Šťastný to muž, či žena, ktorý sa podrobuje tomu pôsobeniu, a beda tým, ktorí mu odporujú, lebo konečná sklúčenosť, skleslosť, a zúfalstvo je ich údelom. Ach, koľko mužov a žien prišlo ku mne; mužov a žien, ktorým sa otvorili oči a uvideli realitu, ich strašnú vinu, ktorí sa následne ocitli v zúfalstve a ja som im Slovom Božím poukázal na Ježiša visiaceho na kríži, ako boli všetky ich hriechy položené na ňom. Tak našli upokojenie. Prišli k Nemu a uverili v Božie svedectvo o ňom, že On niesol ich hriechy na Svojom vlastnom tele až na kríž a oni našli dokonalý pokoj a neobmedzenú radosť. A to je jediný spôsob, ako je možné tieto dve veci nájsť.

Začneš hľadať pokoj? Ak nie, strašná sklúčenosť a zúfalstvo si ťa raz vyčkajú buď v tomto svete, alebo v tom budúcom. Pri mojom prvom pastorálnom prípade som sa pokúšal priviesť jedného muža k vyvýšenému Kristovi, aby dostal odpustenie, ktoré tak potreboval. Bolo to síce už pred mnohými rokmi, ale aj on sa držal teológie, ktorá je dnes kázaná ako nová. Usiloval sa utíšiť hlas svojho svedomia a otupiť svoje vedomie hriechu popieraním svojej viny a potreby zmierujúceho Spasiteľa. Nechcel ma počúvať, dokonca ani vidieť. Ale prišiel deň, keď sa priblížila smrť. Rakovina sa mu šírila cez pokožku hlavy a lebku až k mozgu. Vtedy volal k tým, čo boli pri jeho smrteľnej posteli: „Pošlite po pána Torreyho!“ Ponáhlal som sa k nemu. Bol zúfalý. „Ach,“ povedal, „doktor Tidhall mi hovorí, že mi ostáva len veľmi málo času. Umriem, len čo sa mi rakovina rozšíri o kúsok ďalej, keď sa prezerie tenkým poťahom lebky a dotkne sa mozgu. Povedzte mi ako prijať spasenie!“

Pokúšal som sa mu jednoducho vysvetliť evanjelium povýšeného Krista na kríži, tak jednoducho ako som len vedel. Myslím, že viem, ako to podať jednoducho, ale on čakal až

príliš dlho. Nedokázal to celé pochopiť a prijať. Ostal som s ním až kým sa nepriblížila noc. Vtedy som povedal jeho rodine: „Vy ste s ním strávili veľa nocí. Dnes tu zostanem ja.“ Dali mi všetky potrebné inštrukcie ako a čo robiť. V priebehu noci bolo potrebné ísť niekoľko krát do inej miestnosti po výživu. Ako som prichádzal, zakaždým sa ozvalo jeho volanie: „Ach, želal by som si, aby som bol kresťanom. Ach, želal by som si, aby som bol kresťanom. Ach, želal by som si, aby som bol kresťanom.“ A tak zomrel.

*Po druhé, Kristus povýšený na kríži, Kristus ukrižovaný, priťahuje všetkých k sebe, lebo svojim povýšením, umierajúc za nás, zjavuje svoju nádhernú lásku a podivuhodnú lásku svojho Otca k nám.* „Podľa toho sme poznali lásku, že položil za nás On dušu“ (1.Jána 3,16), a „Ale Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus umrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.“ (Rímskym 5,6.8). Neexistuje nič, čo by priťahovalo ľudí tak ako láska. Láska priťahuje všetkých, vo všetkých zemepisných šírkach. Ale žiadna iná láska nepriťahuje tak, ako láska Božia. Ján 3,16: „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ Toto zlomilo už tisíce tvrdých srdc.

Jeden večer, keď som kázal v našom meste v štáte Minneapolis, celý spevokol ostal na stretnutí po zhromaždení. Hlavná sólistka bola inteligentná mladá žena, ale viedla svetský život. Aj ona ostala s ostatnými. Počas tohto stretnutia sa vzadu v modlitebni objavila jej mama a povedala: „Chcela by som, aby ste sa pomodlili za obrátenie mojej dcéry.“ Neobzrel som sa, ale inštinktívne som vedel, že sa jej začervenali líca a v očiach jej iskril hnev. Hneď ako sa stretnutie rozpustilo, ponáhlal som sa za ňou, aby som ju odchytil ešte pred tým, ako opustí modlitebňu. Vystrel som svoju ruku, ako ku mne pristúpila. Pevne sa postavila a s blískaním v očiach zaplakala: „Pán Torrey, moja mama o tom hovorí, ale nerobí. Ona vie, že mi to vôbec nepomôže, ale naopak.“ Povedal som: „Posaď sa Cora.“ Ona sa posadila a bez akýchkoľvek okolkov som otvoril Bibliu v Izaiášovi 53,5 a začal som čítať: „Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“ Vyronili sa jej slzy a ďalší večer prijala Ježiša Krista. Potom som musel odísť na pár dní do Duluth, a keď som sa vrátil zistil som, že je vážne chorá. Jedno ráno pribehol ku mne domov jej brat a povedal, že zjavne umiera, že je v bezvedomí a zblednutá kvôli strate krvi. Poponáhlal som sa. Keď som vstúpil do izby, ležala tam so zavretými očami a s najbelšou tvárou akú som kedy na dýchajúcom človeku videl. Zjavne bola v bezvedomí a ťažko dýchala. Kľakol som si vedľa nej, aby som sa pomodlil; asi skôr kvôli mame, ktorá stála pri posteli, ako kvôli nej, lebo som predpokladal, že jej už niet pomoci a ani nepočuje. Ale ešte pred tým, ako som sa domodlil, ozval sa čistý,

silný a melodickým hlas. Ona sa začala modliť. Približne také boli jej slová: „Nebeský Otče, ak je to tvoja vôľa, pozdvihni ma, tak aby som mohla používať môj hlas pre tvoju slávu, tak ako som ho používala pre seba a len pre svoje potešenie. Ale ak podľa tvojej múdrosti je najlepšie pre mňa, aby som nežila, tak pôjdem rada ku Kristovi,“ a odišla ku Kristovi. Ach, videl som tisíce ľudí, ktorí boli dotknutí, keď som im opakoval a ukazoval obraz Krista na kríži, tak ako o tom hovorí Izaiáš 53,5: „Ale On bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, Jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“

Pred pár dňami som dostal misionársky magazín, v ktorom bolo svedectvo jedného misionára, ktorý išiel do Egypta v spolupráci s Egypt General Mission („Egyptská všeobecná misia“, pozn. prekl.). Tento mladý misionár povedal: „Keď som mal dvanásť rokov, to bolo v roku 1904, odovzdal som svoje srdce Ježišovi Kristovi počas evanjelizačného ťaženia Torreyho a Alexandra. Dr. Torrey rozprával na text Izaiáš 53,5 a požiadal nás, aby sme opakovali slová textu s ním, s tým, že sme mali zameniť zámeno „náš, naše“ za „môj, moje“. Ako som opakoval tento text, zrazu som si uvedomil, ako keby po prvý krát, že Ježiš si naozaj vytrpel to všetko kvôli mne a hneď na tom mieste som Mu vydal svoj život.“

Hej ľudia! Teraz sa pozrite! Pozrite sa na Ježiša Krista povýšeného na kríži, vid'ťe Ho, ako visí na tom hroznom kríži, vid'ťe ako je zranený pre vaše prestúpenia, zjazvený pre vašu nepravosť, a trestaný za náš pokoj. Hej, muži a ženy, žijúci v hriechu, muži a ženy, ktorí odmietate Krista kvôli svetu, muži a ženy, ktorí sa obraciate na klamstvá Kresťanskej vedy, unitarianizmu a iných systémov, ktoré popierajú Jeho zmierujúcu krv, počúvajte! „Ale On bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, Jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“

Nepoddáte sa tej láske? Nevzdáte sa svojho hriechu, svojho svetského potešenia, svojich svojvoľných chýb, a nepřijmete Spasiteľa, ktorý vás miluje a zomrel za vás, ktorý bol „prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti,“ a ktorý niesol trest za váš pokoj? Prijmite Ho práve teraz.